

अव्याकृतशक्त्युदन्वतः वाङ्मनसागोचरशक्तिसमुद्रस्य गिरित्रमोक्षंशिवमोचनरूपंचरितं संसृतिभिः नानायोनिसंचारैः ॥ ४० ॥ भक्तसंकटमा
लोक्यरूपापूर्णहृदंबुजः गिरित्रंचित्रवाक्यान्तुमोक्षयामासकेशवः ॥ ४० ॥ इतिदशमेटीकायामष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ नवाशीतितमेदे
वःकोमहानितिसंशये परीक्ष्यविष्णोरुत्कर्षमुनिभ्योऽवर्णयद्गुः ॥ १ ॥ इतिहासांतरमाह सरस्वत्याइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ स्वयोन्या स्वस्यैव

यएवमव्याकृतशक्त्युदन्वतःपरस्यसाक्षात्परमात्मनोहरेः ॥ गिरित्रमोक्षंकथयेच्छृणोतिवाविमुच्यतेसंसृ
तिभिस्तथाऽरिभिः ॥ ४० ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेरुद्रमोक्षणंनामाष्टाशीतितमोऽध्या
यः ॥ ८८ ॥ श्रीशुकउवाच सरस्वत्यास्तटेराजनृषयःसत्रमासत ॥ वितर्कःसमभूत्तेषांत्रिष्वधीशेषुको
महान् ॥ १ ॥ तस्यजिज्ञासयातेवैभृगुंब्रह्मसुतंनृप ॥ तज्ज्ञस्यैप्रेषयामासुःसोऽभ्यगाद्ब्रह्मणःसभाम् ॥ २ ॥
नतस्मैप्रद्वणंस्तोत्रंचक्रेसत्वपरीक्षया ॥ तस्मैचुक्रोधभगवान्प्रज्वलनस्वेनतेजसा ॥ ३ ॥ सआत्मन्युत्थि
तंमन्युमात्मजायात्मनाप्रभुः ॥ अशीशमद्यथावह्निस्वयोन्यावारिणात्मनः ॥ ४ ॥ ततःकैलासमगमत्सतंदे
वोमहेश्वरः ॥ परिरब्धुंसमारेभउत्थायभ्रातरंमुदा ॥ ५ ॥ नैच्छत्वमस्युत्पथगइतिदेवश्रुकोपह ॥ शूलमुद्य
म्यतंहंतुमारेभेतिग्मलोचनः ॥ ६ ॥ पतित्वापादयोर्देवीसांवयामासतंगिरा ॥ अथोजंगामवैकुण्ठंयत्रदेवो
जनार्दनः ॥ ७ ॥ शयानंश्रियउत्संगेपदावक्षस्यताडयत् ॥ ततउत्थायभगवान्सहलक्ष्म्यासतांगतिः ॥ ८ ॥
स्वतल्पादवरुद्धाथननामशिरसामुनिम् ॥ आहतेस्वागतंब्रह्मन्निषीदात्रासनेक्षणम् ॥ अजानतामागता
न्वःक्षंतुमर्हथनःप्रभो ॥ ९ ॥ अतीवकोमलौतातचरणौतेमहामुने ॥ इत्युक्त्वाविप्रचरणौमर्दयन्स्वेनपाणि
ना ॥ १० ॥ पुनीहिसहलोकंमालोकपालांश्चमद्गतान् ॥ पादोदकेनभवतस्तीर्थानांतीर्थकारिणा ॥ ११ ॥

पांतरेणाभिव्यक्तिस्थानेनस्वकार्येणेत्यर्थः तेनयथाकश्चिद्वह्निंशमयति तथास्वकार्येणपुत्रेणनिमित्तेनक्रोधंशमयामासइत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥
॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ तीर्थकारिणा तीर्थत्वनिमित्तेन ॥ ११ ॥